

Sygn. akt VIII U 468/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Ewa Grychtol

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2017 r. w Gliwicach

sprawy J. B. (B.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 6 lutego 2017 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Teresa Kalinka

Sygn. VIII U 468/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 lutego 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił prawa do ponownego przeliczenia podstawy wymiaru emerytury w J. B. i na podstawie artykułu 110 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz na podstawie art. 110 a tej ustawy. W wyniku ponownego przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia ustalono wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 247,28 % z 20 najkorzystniejszych lat wybranych w okresie od 1972 do 1995, a więc nowo ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest niższy niż 250%. Do przeliczenia podstawy wymiaru 20 lat organ rentowy przyjął zarobki za lata od 1972 do 1995 z zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu - to jest druków Rp- 7.

Ubezpieczony w odwołaniu domagał się zmiany decyzji, dopuszczenia dowodu z opinii biegłego z zakresu wyliczania emerytur i rent na okoliczność uzyskiwanych wynagrodzeń w latach 1970 do 1971 i zobowiązania (...) do przedstawienia dokumentacji dotyczącej zatrudnienia i wynagrodzenia odwołującego.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania przytaczając treść art. 110 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Wskazał ,że ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru na podstawie druków Rp 7 z od 1972 do 1995 wyniósł 242, 76 %.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. B. urodził się (...). Od dnia 22 kwietnia 1995 roku jest uprawniony do emerytury . Kontynuował zatrudnienie do dnia 31 lipca 1995 roku . W późniejszym okresie nie pracował.

W grudniu 2016 roku złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia emerytalno-rentowego załączając druk Rp- 7 w z (...) SA Zakładu (...) w T. zawierający zarobki od 1972 roku do 1995 roku . W oparciu o to wynagrodzenie organ rentowy ustalił wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 242, 76 % . Z druków Rp- 7 wynika że ubezpieczony jedynie w latach 1982, 1983, 1984 ,1985, 1986,1987 1988 osiągał wynagrodzenia w wysokości przekraczającej 250 % Najniższy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest z roku 1995. Te zarobki organ rentowy musiał przyjąć do ustalenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, ponieważ jest to jedyny okres w którym ubezpieczony podlegał ubezpieczeniu po przejściu na emeryturę.

J. B. był zatrudniony od 2 lutego 1970 roku do daty przejścia na emeryturę w Kopalni (...). Z akt osobowych wynika, że został przyjęty do pracy ze stawką 80 zł ,która uległa zwiększeniu od maja 1972 do 94 złotych.

Z lat 1970 - 1971 zachowały się karty zasiłkowe, z których wynika że w marcu 1970 roku dzienny zasiłek chorobowy wynosił 65 zł 26 gr, wynagrodzenie za okres od czerwca do sierpnia 1970 roku wyniosło 9 549 zł a w okresie od sierpnia do października wynagrodzenie wyniosło 7416 zł (średnio miesięcznie 2472 zł). W oparciu o te dane można ustalić przybliżoną wysokość wynagrodzenia przyjmując stawkę 65,20 zł x 25 dni x5 miesięcy + 9549 zł + 4944 zł (wrzesień, październik) + (...)(listopad) + (...)(grudzień - z podstawy wymiaru zasiłku z roku1972) Łącznie daje to kwotę.29452 zł – to jest. 109,81% średniej krajowej. Ubezpieczony korzystał również zasiłku chorobowego w roku 1971 W okresie od grudnia 1970 roku do lutego 1971 roku zarobek wyniósł 13 012 zł, co daje 4337 złotych miesięcznie, w okresie od lipca do września ubezpieczony osiągnął zarobek w wysokości 8088 zł od października do grudnia 10778 zł. Sąd przyjął że w okresie od stycznia do czerwca 1971 roku ubezpieczony zarobił 26 022 zł od lipca do września 8088 zł a od października do grudnia 10 778 zł co dało łącznie 44 898 zł Taka kwota taka kwota stanowiła 158,67% średniego rocznego wynagrodzenia

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu emerytur i rent uznając ten dowód za zbędny. Na podstawie posiadanych dowodów zarobkowych można było ustalić w sposób bardzo zbliżony do rzeczywistego zarobku wysokość dochodów osiąganych w latach 1970 -1971 Za pozostałe lata wysokość zarobków nie była kwestionowana.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie akt organu rentowego oraz akt osobowych i J. B. z Kopalni (...) tym dowodom dał wiarę.

Sąd zważył co następuje

Odwołanie dotyczyło wyłącznie ponownego ustalenia wskaźnika podstawy wymiaru emerytury w celu przeliczenia świadczenia na podstawie art. 110 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W tym zakresie Sąd przeprowadził postępowanie.

Zgodnie z tym przepisem wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w artykule 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, a jeżeli jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o których mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250 %. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Warunkiem koniecznym do uzyskania prawa do przeliczenia emerytury w oparciu o cytowany przepis jest udowodnienie wskaźnika podstawy wymiaru wyższego niż 250 %, z tym że podstawa ta musi obejmować również wymiar składki przypadającej w części po przyznaniu świadczenia (w niniejszej sprawie jest to zarobek z roku 1995)/. Zdaniem Sądu, w oparciu zgromadzony materiał dowodowy należy wykluczyć , że średnie wynagrodzenie ubezpieczonego z 20 lat przekraczało 250 % rocznego wynagrodzenia. Jak wskazano powyżej, jedynie w latach 80-tych poprzedniego wieku wskaźnik wysokości podstawy wymiaru był wyższy niż 250 %

Biorąc pod uwagę, że górnicy osiągnęli najlepsze zarobki w latach osiemdziesiątych, nie można przyjąć że przed 1972 rokiem ubezpieczony jako młody pracownik osiągał zarobki w wysokości przekraczającej 250 %. Skoro ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 20 lat wyniósł 242,76 % , to ubezpieczony do skorzystania z dobrodziejstwa artykułu 110 a ustawy emerytalno-rentowej musiałby wykazać, że w roku 1971 osiągnął zarobek w wysokości przekraczającej 250%/ Zachowane karty zasiłkowe pozwoliły ustalić wysokość otrzymanego w tym okresie wynagrodzenia i wyniosło ono 158,67%. Średniej krajowej

Po wyliczeniu potencjalnego wynagrodzenia w oparciu o zachowane karty zasiłkowe okazało się, że tak ustalone wynagrodzenie jest niższe od wymaganego do przeliczenia emerytury w oparciu o art. 110 a ustawy emerytalno - rentowej.

Nie uszło uwadze Sądowi Okręgowemu że pomiędzy drukami Rp 7 z załączonymi do wniosku z roku 2017 a drukami Rp- 7 stanowiącymi podstawę obliczenia emerytury w roku 1995 istnieją nieścisłości, ale są one tak nieznaczne że nie wpłyną na ustalenie Sądu , iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 20 lat jest niższy od 250%.

Wyrok wydano na podstawie art. 477¹⁴ par. 1 k..p.c.

(-) SSO Teresa Kalinka